

rer uden særlig ekspertise eller kendskab til den slags sager.

Hele denne papirbehandling vil kræve enormt med juridisk og regnskabsmæssig bistand til den enkelte landbruger, og alle disse omkostninger er der ikke andre end landbruget (landmanden) til at betale. Sagførerblæk, revisorassistance og for den sags skyld også konsulentbistand hører som bekendt ikke til det billigste, man kan få i dette land.

Mange landmænd vil oftest på et for dem selv ret uforståeligt grundlag få afslag på grund af, at de ikke opfylder samtlige de mange paragrafkrav, som stilles i regeringens lovforslag. De landmænd, der får et nej, har herefter kun haft omkostningsudgifter, ærgrelser og besvær ud af regeringens refinansieringsordning.

De landmænd, som slipper igennem med deres ansøgning, kommer ud over de mange andre omkostninger til at betale afgifter, gebyrer m.v., som er indbygget i regeringens lovforslag. Skal de værste tidsler væk fra disse forslag, er det nødvendigt at gennemføre de ændringsforslag, som mindretallet har stillet eller tilsluttet sig, og mindretallet indstiller derfor regeringens lovforslag til vedtagelse med disse ændringsforslag.

Skulle der ske det, at regeringen får sine lovforslag vedtaget uændret, vil det være dobbelt nødvendigt at helbrede de grundlæggende sygdomme, som Folketinget har påført det danske landbrugserhverv. Fremskridtspartiet har til enhver tid klart præciseret, hvad der bør gøres i så henseende. Senest er dette sket umiddelbart efter folketingsvalget den 10. maj 1988, ved at Fremskridtspartiets folketingsgruppe har vedtaget at arbejde for nedennævnte foranstaltninger, der selvfølgelig alle burde vedtages hurtigst muligt, men som udmærket kan gennemføres hver for sig, så snart der er folketingsflertal for det:

»I.

Landbrugets problemer løses ved, at politikerne giver landbruget anstændige arbejdsforhold. Frihed først og fremmest. Og dernæst konkurrencemæssig ligestilling med hollæn-

derne m.fl., når man betragter både plusser og minusser.

Om landbrugets problemer løses, og hvordan det sker, er – uden politikerbefamling – op til den enkelte landmand selv.

II.

1. Vigtigst er en almindelig økonomisk politik, så den danske rente falder til hollandsk-tysk niveau. Jo mere der gennemføres af Z-planen, des nærmere kommer vi det mål.
2. Næstmest betydningsfuldt er lettelse af generationsskiftet. Hovedmidlet her er fri adgang til at benytte ApS'er og at lette arveafgift, gaveafgift, kapitalvindingsskat osv. (se nærmere nedenfor under VII).

Blandt andre vigtige punkter er følgende Fremskridtsinitiativer:

3. Vandmiljøplanens landbrugsafsnit stilles i bero.
4. Lettelse af landbrugslovens restriktioner (bopælskrav, sammenlægningsregler, samdrift, grønt bevis osv.) jf. Fremskridtspartiets lovforslag nr. L 256 af 12. april 1988.
5. Negativ skat og underskudstilbageførsel sikrer de landmænd, der er ude i midlertidige økonomiske vanskeligheder (jf. Fremskridtspartiets lovforslag nr. L 35 og L 36 af 27. oktober 1987).
6. Privatforbrugsskatten (ligningslovens § 28) ophæves, så myndighederne ikke skattekvæler den, der har investeret stærkt i bedriften (jf. Fremskridtspartiets lovforslag nr. L 34 af 27. oktober 1987).

III.

Til de tre Bernsteinforslag er Fremskridtspartiets holdning:

- a) Helhjertet tilhænger af realrenteafgiftsfrie grønne obligationer.
- b) Indeksloan vil vel være u hensigtsmæssige for de fleste landmænd. Men loven skal gøre det frit for enhver, som ønsker det, at indgå i et hvilket som helst indeksarrangement og få det tinglyst.
- c) Derimod kan skatteyderne ikke kautionere